

sige, at vandmiljøet omkring Tange Sø er et argument for, at Tange Sø skal blive der, fordi den har en rensende effekt på Gudenåen. Andre siger, at hvis Tange Sø forsvinder, så forbedres vandmiljøet. Andre miljøfolk har også diskuteret EU's vandrammedirektiv. Nogle siger, at det er en styrkelse af Tange Sø, mens andre siger, at det kan være et argument for, at Tange Sø skal væk på et tidspunkt.

Endelig, hvis vi tager nogen, der også interesserer sig meget for dansk natur, nemlig Danmarks Naturfredningsforening, så kan jeg fortælle, at det indtil for et par år siden var policy i Danmarks Naturfredningsforening at bevare Tange Sø som et enestående stykke dansk natur. Den nuværende topledelse i Danmarks Naturfredningsforening er imod Tange Sø, uagtet at lokalkommiteerne på egnen, som har en meget dyb indsigt i naturen og vandmiljøforholdene omkring Tange Sø, er i modstrid med ledelsen. Så jeg vil gerne have hr. Langballes kommentar til, at de lærde åbenbart også kan strides om, hvad der er viden, og hvad der er fakta.

Kl. 14:56

Første næstformand (Svend Auken):

Hvad siger hr. Langballe til det?

Kl. 14:56

Jesper Langballe (DF):

Det er selvfølgelig fuldstændig rigtigt, som hr. Kristian Pihl Lorentzen siger, at de lærde er uenige, og jeg vil egentlig godt føje til, at jeg næsten tror, at man kan kalde det en biologisk naturlov, at biologiske fremskrivninger er så usikre, at man næsten lige så godt kunne slå plat og krone. Altså én siger, at det vil være en styrkelse af vandmiljøet og naturen, og en anden siger, at det på længere sigt er ødelæggende for det. Og man kan nøjagtig lige så godt vælge det ene synspunkt som det andet.

Så kunne man tage og vende sig fra den diskussion og kigge ud over Tange Sø og sige: Vil jeg af med det, mine øjne ser her, og har den danske nation råd til at skille sig af med sådan en perle for at bygge nogle huse på det, der i dag er bunden af Tange Sø? Selvfølgelig ikke.

Kl. 14:57

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Kl. 14:57

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Der er næppe en sø i det danske kongerige, der har skabt så meget debat, som netop Tange Sø. Jeg synes også, man kan fornemme, at det stadig væk kan bringe følelserne i kog i Folketinget. Al-

ligevel synes jeg, der er grund til at glæde sig over, at det virker, som om der er en bred opbakning til det lovforslag, vi rent faktisk diskuterer her i dag. Det vil jeg gerne kvittere for, også selv om man godt kan fornemme, at man kommer til den konklusion, at man er positiv over for det, ad lidt forskellige veje.

Det er klart, jo nærmere vi er kommet udløbet af koncessionen – især det sidste års tid – des mere debat har der været om Tange Sø, og der har været rigtig mange forslag til, hvad der skal ske med værket, og hvad der skal ske med søen. Det strækker sig lige fra på den ene side dem, der mener, at søen skal tømmes for vand, og til på den anden side dem, der mener, at der ikke skal ændres noget som helst.

Meningerne har været mange, men ingen har jo været i stand til at løse den opgave, Folketinget stillede for år tilbage, nemlig at alle skulle blive enige om en løsning. For adskillige år siden stillede Folketinget den opgave, og man kan bare konstatere: Det er ikke muligt at blive enig om det lokalt – heller ikke, selv om der er brugt mange ressourcer på at afklare problemerne og beskrive vidt forskellige tekniske løsninger.

Man kan dog sige, at der er en ting, der har stået helt klart ved Folketingets behandling af de tidligere concessionsforlængelser, og det er, at Tange Sø skal blive ved med at være der. Der har ikke været opbakning til løsningsmodeller, som krævede en tømming af Tange Sø.

Jeg vil gerne sige det helt klart og har også allerede gjort det for adskillige måneder siden til befolkningen på de kanter: Regeringen forudsætter stadig væk, det er stadig væk regeringens præmis, at Tange Sø ikke fjernes. Lige gyldigt hvad miljømålslov og vandrammedirektiv og alt muligt andet siden måtte kunne tilsige, er vores præmis og vores forudsætning, at søen bliver.

Jeg vil gerne sige, at jeg simpelt hen ikke forstår det bud, Danmarks Naturfredningsforening kom med. Jeg forstår i øvrigt heller ikke det natursyn, der lå bag det. Til gengæld vil jeg da gerne rose det grundige arbejde, de har lavet med at lave en rapport med mange andre forskellige slags løsningsmodeller. Det kan jo så være, at vi får brug for at kigge på nogle af dem videre frem.

For man må jo sige, at forudsætningerne for en løsning nu er ændret. Med miljømålsloven blev det i 2003 lagt fast, at der skal laves en statslig vandplan for alle vandområder inden udgangen af 2009, og at planerne skal opfylde målsæt-